

Kus Jumalat ei ole?

Üks prohvesfor küsis ühe Rooma paavsti kardinaali käest, et kas ta teaks seda paika nimetada, kus Jumalat ei ole? Kardinaal vastas: „Pörgus.“ Siis ütles prohvesfor: „Ei, Rooma linnas ei ole tema mitte, sest tal on seal üks asemik ehk walisjeja.“ See üle saidwad kuurwürst ja isegi kardinaal südamest naerda.

Pole tarwis muretseda.

See sama prohvesfor oli ükskord kuurwürsti juures wõeraks. Kui nüüd prohvesfor laks praetud põldpüüd paberi sisse kiini mäsšis ja enese ette pani, ütles kuurwürst: „Härra prohvesfor, teie ei pea mitte muretsema, mis teie peate sööma.“ — „Wäga õige“, ütles prohvesfor, „mina ei taha ka mitte muretseda, seepärast panen ma need põldpüüd oma tasku.“

Wiina jätk.

Rahwas räägib, et kõrtsmikud olla mõnes kohas wiinale jätku juure pannud, nagu piimamehed wahest piimale, et enam ette lõõks; piimale pea-

wad teedärest kraawist wet panema, aga wiinale wahest natuke libedamat, mis mitte just kraawist wõtta ei ole.

Ühes trahteris nägi keegi wõeraste seast, et jämeda kõhuga trahteri papa suure weeämbriga alla wiina keldrisse läks. Ta arwas warssi, mis pärast wana jäme wet keldrisse wiis, sest ta oli enne juba kuulnud, et trahtersnik pidi kange wiina ümberriistitaja olema. Seepärast katsus ta kawalust, et seda tempu awalikult teha ja hüüdis korraga: „Tuli lahti, tuli lahti!“ — „Kus? kus?“ hüüdsiwad kõik. Wiina keldris, wiina keldris!“ vastas tema. Kõik jooksiwad keldri ja nägawad nüüd igauks, kuidas trahtersnik oma antru jarnatse kõhuga laksiti joodawa wiina waadi otjas istus ja wiinale jätku juure pani. Jah, kust muidu suur rikkus ja suur kõht tuleb?